

DT 666. 3/. 7: 620. 1 666. 345

ČESKOSLOVENSKÁ STÁTNÍ NORMA Schválena: 29. 7. 1970

STANOVENÍ SLÍNAVOSTI KERAMICKÝCH SUROVIN A HMOT

ČSN 72 1072

JK

Определение спекаемости керамического сырья и керамических материалов

Determination of sinterability of ceramic materials and masses

Tato norma platí pro stanovení slínivosti keramických surovin a hmot (zejména jílovinových zemin), které se na ni v normách nebo dohodách odvolají.

Názvosloví

1. Slínivost - schopnost keramických látek zhutňovat se výpalem. Vyjadřuje se teplotou slinutí a intervalem slinutí.
2. Teplota slinutí - teplota vyjádřená ve °C, při níž vypálená cihelka má po vychladnutí na teplotu místnosti nasákavost 2 %. Nedosáhne-li se tohoto zhutnění při teplotě rovné nebo menší než 1 400 °C, vyjádří se teplota slinutí "nad 1 400 °C".
3. Interval slinutí - rozdíl mezi teplotou slinutí a žároměrnou shodou, vyjádřený ve °C.
4. Žároměrná shoda - viz čl. 5 ČSN 72 6022.
5. Žárovzdornost - viz čl. 1 ČSN 72 6022.
6. N a s á k a v o s t - viz čl. 1 ČSN 72 6010.

Podstata zkoušky

7. Podstatou zkoušky je zjištění teploty slinutí po předchozím stanovení nasákavosti při různých teplotách výpalu. Dále stanovení žároměrné shody a zjištění rozdílu mezi příslušnou teplotou a teplotou slinutí.

Zkušební postup

8. Zkušební cihelky se vytvářejí a vypalují podle ČSN 72 1073. Vypalovací teploty se volí podle typu materiálu a jsou odstupňovány

Nahrazuje čl. 65 ČSN 72 1560 z 3. 6. 4963

Účinnost od: 1. 7. 1971

05377